

[Kjærulff-Schmidt.]

lige virksomheder, der begår lovovertrædelser, men risikoen herfor, kan jeg forstå, skulle ikke være særlig stor eller er måske slet ikke til stede med det svar, ministeren nu har givet. Jeg har derfor faktisk ikke noget tillægsspørgsmål, men vil blot takke ministeren for svaret.

Voigt (FP):

Nu sagde ministeren, at det var civilforsvarskommissionen, hvis jeg hørte rigtigt, der havde tilsynspligten, men det gælder jo ikke for dette hus, folketinget, og jeg vil derfor komme med et tillægsspørgsmål, som jeg med formandens tilladelse ganske kort skal begrunde.

Ifølge Folketingstidende den 28. maj d. å. sp. 5453 udtalte indenrigsministeren, at han ikke var bekendt med, om der fandtes et bedriftsværn i folketinget. Jeg har på denne baggrund foretaget nogle undersøgelser igennem boligministeriets ejendomsdirektorat, Christians Brygge 12 A, hvor jeg har talt med assistent O. Andersen fra vagt- og bedriftsværnet. Han oplyste mig om, at der var et lille depot ude i Ridebanefløjjen, men et egentligt værn fandtes ikke, idet der ikke var udpeget bedriftsværnsmedlemmer eller udarbejdet en plan over, hvordan det i givet fald skulle virke.

Som følge deraf må konklusionen blive, at der ikke er noget bedriftsværn i henhold til civilforsvarslovens § 33 og bekendtgørelse nr. 39 af 6. februar 1951. Dette har gjort mig meget urolig, idet det forekommer mig fantastisk, at lovgiverne ikke har fejjet for deres egen dør, før de fejjer for andres, og på baggrund af, at der hersker sådanne tilstande, vil jeg bede ministeren om at undersøge, hvem der har ansvaret. Er det indenrigsministeren? Er det folketingets præsidium? Eller er det formanden for udvalget for det civile beredskab, som er mig? Da justitsministeren ifølge Folketingstidende den 2. maj d. å., sp. 4431, udtalte, at i fremtiden går det helt og fuldt efter de normale procedurer, vil jeg spørge, om justitsministeren vil drage omsorg for, når ansvaret er placeret, at de ansvarliges parlamentariske immunitet bliver ophævet, således at de kan tiltales for overtrædelse af loven om bedriftsværn, hvorved der vil blive lighed for loven mellem offentlige virksomheder og private virksomheder.

Jeg håber, at den højtærede minister forstår, at de nuværende retstilstande bekymrer en ansvarsfuld politiker og medlem af dette høje ting, som det også bekymrede økonomiministeren ved et tidligere spørgsmål.

Justitsministeren (Orla Møller):

Nu har vi bevæget os højt op i teoriernes og måske også juristeriernes luftlag, så meget, at jeg er ved at være temmelig svimmel, for jeg har ikke den fjerneste hverken lyst til eller interesse for at blande mig op i den sag, som angår bedriftsværnet, det er ikke mit område. Men jeg kan sige i den forbindelse, at jeg håber, at indenrigsministeren har læst det indlæg, som hr. Voigt havde her.

Når det drejer sig om immuniteten, skal jeg garantere hr. Voigt, at i et hvilket som helst tilfælde, hvor der bliver rejst anklage over for medlemmer af dette folketing og det findes rimeligt, at immuniteten bliver ophævet, skal der blive forelagt en sådan ansøgning for folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kurt Hansen (VS) til justitsministeren:

„Agter ministeren fortsat at acceptere politiindgreb i arbejdskampe?“
(Spm. nr. 187).

Skriftlig begrundelse.

Endnu en gang har statsmagten demonstreret, hvordan aktionerende arbejdere — der kæmper for bedre løn- og arbejdsforhold — med hård hånd slås ned. Det seneste eksempel er de buschauffører, der kører for entreprenørvognmændene, som har lejet deres vogne ud til HT.

Disse chauffører ligger lønmæssigt langt under deres kollegaer, som er direkte ansat under HT. Men i deres kamp for at opnå lønmæssig ligestilling har politiet igen med hård hånd grebet ind og forsøgt at efterkomme HT-ledelsens krav om at få busserne i gang.

Såvel i denne aktion som i Uniprint-aktionen ligger der nogle uhyggelige perspektiver. Politiet bruges til at få arbejderne til at makke ret som kapitalens forlængede arm.

Kurt Hansen (VS):

Nu har der her i spørgetiden været talt